

Народився 7 листопада 1957 р. у с. Дем'янів Галицького району Івано-Франківської області. Протягом 1978–1983 рр. навчався на газонафтопромислового факультеті ІФІНГу (спеціальність «Буріння нафтових і газових свердловин»).

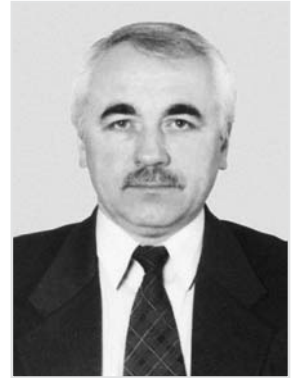
Перші кроки в бурінні зроблені в Західному Сибіру в Меґонському геологорозвідувальному об'єднанні на Сутормінському родовищі

У 1983 р. І. І. Наритник почав працювати в інституті «Укрдіпро-НДІнафта» (з 1995 р. — ВАТ «УкрНГП»), де пройшов шлях інженера, наукового співробітника, завідувача лабораторії, головного інженера проекту і директора (1998–2000) наукового відділення, заступника генерального директора ВАТ (2000–2004).

Іван Ілліч брав участь у проектуванні та будівництві понад 200 свердловин на нафту і газ для регіонів Західної та Східної України, Західного Сибіру, Таджикистану, Узбекистану, а також у проектуванні розробки нафтогазових родовищ України. Долучався до буріння глибоких (більш ніж 5000 м) свердловин у важких гірничо-геологічних умовах у Таджикистані. Упродовж 1986–1990 рр. брав участь у розробці контрактів на буріння свердловин в Іраку. У 1989 р. із групою спеціалістів за завданням Міннафтопрому СРСР перебував у службовому відрядженні в Іраку, де займався перевіркою виконання бурових контрактів.

З 2004 р. Іван Наритник працював заступником начальника ЦНДЛ ВАТ «Укрнафта», з 2005 р. — заступником директора НДПІ ВАТ «Укрнафта» з будівництва свердловин (м. Івано-Франківськ).

З 2006 р. Іван Ілліч очолює управління з буріння ПАТ «Укрнафта». Під його керівництвом забезпечується виконання основних напрямків виробничої програми ПАТ «Укрнафта», зокрема буріння свердловин на нафту і газ. Велику увагу приділяє впровадженню буріння горизонтальних свердловин на родо-

Наритник Іван Ілліч

Гірничий інженер,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у галузі
спорудження свердловин
на нафту і газ, управлінець

вищах товариства з використанням прогресивних технологій у сфері спорудження свердловин.

І. І. Наритник приділяє велику увагу роботі з державними структурами. Бере участь в проведенні технологічних операцій у процесі будівництва свердловин, ліквідації нафтогазоводопроводів та відкритих фонтанів, профілактичних роботах із попередження аварій під час буріння і капітального ремонту свердловин.

І. І. Наритник перебував у службових відрядженнях у Польщі, Індії, Саудівській Аравії, Таджикистані, Узбекистані, Росії. Спів-автор двох монографій, автор більше 30 наукових праць, присвячених будівництву свердловин на нафту і газ та розробці нафтогазових родовищ. Має шість авторських свідоцтв та два патенти на винаходи. За внесок у розвиток співпраці і двосторонніх відносин між Російською Федерацією і Україною нагороджений цінним подарунком Президента Російської Федерації. Нагороджений «Почесною відзнакою» II ст. НАК «Нафтогаз України». Йому присвоєно звання «Відмінник праці ПАТ «Укрнафта».

Народився 26 вересня 1927 р. у с. Пукеничі Стрийського району Львівської області.

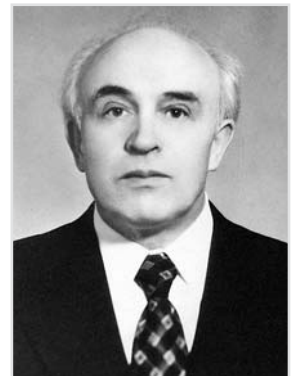
У 1951 р. закінчив гірничопромисловий факультет ЛПІ.

Після вишу почав працювати інженером на Дашавському газопромислі тресту «Укргазвидобування» об'єднання «Укргаз». Згодом обіймав посади начальника Дашавського газопромислу (1953–1955), Більче-Волицького газопромислу (1955–1962), начальника виробничо-технічного відділу Стрийського ГПУ (1962–1972). Протягом 1972–1987 рр. Петро Михайлович був головним інженером — заступником генерального директора ВО «Львівтрансгаз». Упродовж 1987–1991 рр. як представник Мінгазпрому перебував у закордонному відрядженні у Чехословаччині.

Петро Натина закінчив свою трудову діяльність у 2003 р. на посаді начальника виробничого відділу ГПУ «Львівгазвидобування» ДК «Укргазвидобування».

Він забезпечував впровадження у виробництво новітніх технічних розробок, зокрема способів солянокислотної обробки продуктивних горизонтів свердловин, гідророзривів газоносних пластів, піскоструминної перфорації експлуатаційних колон газових свердловин тощо. Спільно з іншими фахівцями П. М. Натина створив і запровадив у виробництво шість винаходів, серед яких пристрій для очищення трубопроводів, одоризатор газу, плунжер для ліфтової труби, спосіб підготовки і транспортування газу. Має опубліковані статті, присвячені розробці й експлуатації газових родовищ, магістральним газопроводам.

Петро Михайлович брав участь у розробці газових і газоконденсатних родовищ та ПСГ (Більче-Волицької, Угерської, Рудківської, Свидницької, Опарської, Дашавської та ін.), облаштуванні газових родовищ і сховищ, будівництві й експлуатації магістральних газопроводів (Більче-Волиця–Львів, Комарно–Дроздовичі, Івацевичі–Долина, Київ–Захід України), газо-

Натина Петро Михайлович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері видобування і
транспортування газу,
управлінець

проводів-відгалужень, АГРС і АГНС у Львівській, Тернопільській, Рівненській і Волинській областях, компресорних станцій (Комарно, Ковель, Сокаль, Бібрка, Тернопіль, Рогатин), ДКС газових родовищ, ПСГ тощо. Долучався до ліквідації міжпластових перетоків газу на Рудківському газоконденсатному родовищі.

М. П. Натина протягом двадцяти років очолював науково-технічне товариство ВО «Львівтрансгаз», а також був членом обласного правління Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів. Є автором більше сотні раціоналізаторських пропозицій.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ст., медалями «За трудову доблесть», «За доблесну працю», відзнаками «Відмінник Міністерства газової промисловості», «Заслужений працівник нафтової і газової промисловості Польської Республіки», низкою галузевих нагород. Удостоєний звань «Почесний працівник газової промисловості», «Заслужений працівник промисловості України».